

Sentencja

- 1) Ustanawiając w art. 13 pkt 1–3 ustawy z dnia 12 lipca 2017 r. o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw odmiennego wieku przejścia w stan spoczynku dla kobiet i mężczyzn zajmujących stanowiska sędziów sądów powszechnych, sędziów Sądu Najwyższego i prokuratorów, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom, które ciążyą na niej na mocy art. 157 TFUE oraz art. 5 lit. a) i art. 9 ust. 1 lit. f) dyrektywy 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy.
- 2) Upoważniając, na mocy art. 1 pkt 26 lit. b) i c) ustawy z dnia 12 lipca 2017 r. o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw, Ministra Sprawiedliwości do decydowania o dalszym zajmowaniu stanowiska sędziego w sądach powszechnych w Polsce po ukończeniu przez tych sędziów nowego wieku przejścia w stan spoczynku, obniżonego zgodnie z art. 13 pkt 1 tej samej ustawy, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE.
- 3) Rzeczpospolita Polska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 182 z 28.5.2018.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 24 października 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte – Włochy) – Prato Nevoso Termo Energy Srl/Provincia di Cuneo, ARPA Piemonte

(Sprawa C-212/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Środowisko naturalne – Dyrektywa 2008/98/WE – Odpady – Zużyte oleje roślinne, które zostały poddane obróbce chemicznej – Artykuł 6 ust. 1 i 4 – Utrata statusu odpadu – Dyrektywa 2009/28/WE – Promowanie stosowania energii ze źródeł odnawialnych – Artykuł 13 – Krajowe procedury wydawania zezwoleń, certyfikacji i licencjonowania mające zastosowanie do instalacji do wytwarzania energii elektrycznej, ogrzewania lub chłodzenia z odnawialnych źródeł energii – Wykorzystanie biopłynu jako źródła zasilania elektrowni)

(2019/C 432/07)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Prato Nevoso Termo Energy Srl

Strona pozwana: Provincia di Cuneo, ARPA Piemonte

Przy udziale: Comune di Frabosa Sottana

Sentencja

Artykuł 6 ust. 1 i 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy w związku z art. 13 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych, zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1513 z dnia 9 września 2015 r. należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one przepisom krajowym, na podstawie których wniosek o zezwolenie na zastąpienie metanu jako źródła zasilania elektrowni wytwarzającej emisje do atmosfery substancją pochodzącą z chemicznej obróbki zużytych olejów roślinnych podlega oddaleniu ze względu na to, że substancja ta nie znajduje się w wykazie kategorii paliw z biomasy dopuszczonych do tego celu, a wykaz ten może zostać zmieniony jedynie dekretem ministerialnym, którego procedura przyjęcia nie jest skoordynowana z postępowaniem administracyjnym o wydanie zezwolenia na stosowanie takiej substancji jako paliwa, jeżeli państwo członkowskie mogło uznać bez popełnienia oczywistego błędu w ocenie, że nie wykazano, iż stosowanie tego oleju roślinnego w takich okolicznościach spełnia warunki ustanowione w art. 6 ust. 1 dyrektywy 2008/98, a w szczególności, że takie stosowanie jest wolne od jakichkolwiek możliwych niekorzystnych skutków dla środowiska i zdrowia ludzkiego. Do sądu odsyłającego należy weryfikacja, czy tak jest w sprawie w postępowaniu głównym.

(¹) Dz.U. C 240 z 9.7.2018.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 7 listopada 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale ordinario di Roma - Włochy) – Adriano Guaitoli i in./easyJet Airline Co. Ltd

(Sprawa C-213/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Jurysdykcja i uznawanie orzeczeń sądowych oraz ich wykonywanie w sprawach cywilnych i handlowych – Rozporządzenie (UE) nr 1215/2012 – Artykuł 7 pkt 1 lit. a) – Sąd właściwy w sprawach dotyczących umowy – Wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów – Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 – Artykuły 5, 7, 9 i 12 – Konwencja montrealaska – Jurysdykcja – Artykuły 19 i 33 – Żądanie odszkodowania i naprawienia szkód wynikających z odwołania i opóźnienia lotów)

(2019/C 432/08)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale ordinario di Roma

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Adriano Guaitoli, Concepción Casan Rodriguez, Alessandro Celano Tomassoni, Antonia Cirilli, Lucia Cortini, Mario Giuli, Patrizia Padroni

Strona pozwana: easyJet Airline Co. Ltd